

РЕШЕНИЕ

№ 2714

гр. София, 16.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 48 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА

при участието на секретаря МАРИЯ АТ. ДРАГАНОВА
като разгледа докладваното от ИВЕЛИНА М. СИМЕОНОВА Гражданско дело № 20231110105854 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 238 – чл. 239 ГПК.

Образувано е по искова молба на „П.Д.К. Т.“ ЕООД срещу В. В. П., с която е предявен осъдителен иск с правно основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 КТ, вр. с чл. 45 ЗЗД.

Ищецът твърди, че сключил с ответника Трудов договор № 11/11.11.2019 г., по силата на който ответникът заемал длъжността „Шофьор, куриер“, като ответникът имал материално - отчетнически задължения и отговорности за поверените му пратки и материални ценности. Съгласно сключен на 02.09.2019 г. Договор за партньорство между „С.“ АД и „П.Д.К. Т.“ ЕООД, последното приело да съдейства на „С.“ АД при доставянето на куриерски пратки, а именно да извършва Т.порт и доставка на пратки до адрес на „С.“ АД или от и до адрес на крайните получатели/клиенти по задание на „С.“ АД. Ищецът поддържа, че ответникът изпълнявал трудовите си задължения в офис на „С.“ АД в гр. София, бул. „Св. Климент Охридски“ № 7, като приемал и предавал пратки на клиенти на „С.“ АД и събирал по този повод парични средства, които следвало да отчита всеки ден в одобрената от „С.“ АД софтуерна програма, да прави опис на наличните банкноти, да снима същия и изпраща чрез Вайбър или по електронна поща на главен касиер на „С.“ АД, след което следвало да оставя дневния оборот в касата и да я заключва. Оставената банкова сума се внасяла по банкова сметка на „С.“ АД до 15:00 часа на следващия ден съобразно утвърдената между дружествата практика. Според ищеца, на 10.02.2020 г. ответникът се явил на работа на работното си място и присвоил част от паричните средства, получени в изпълнение на трудовите си задължения през деня от клиенти на „С.“ АД, като не отчетел получените от него суми и ги задържал за себе си - през нощта на 10 срещу 11.02.2020 г. П. влязъл в офиса с личната си парола и взел от касата сумата от 3567,09 лв. от оборота през

деня, собственост на „С.“ АД. На 11.02.2020 г. управителят на ищеца установил, че ответникът не е отчетел парите от дневния оборот за 10.02.2020 г., а при проверка от страна на служители на „С.“ АД се установило, че от касата липсва сумата от 3567,09 лв. Ответникът не се явил на работа, опитите да се установи контакт с него били неуспешни и поради тази причина трудовият му договор бил прекратен на основание чл. 71 КТ, считано от 24.03.2020 г. Ищецът твърди, че с оглед запазване на добрите взаимоотношения със „С.“ АД му възстановил сумата от 3567,09 лв. По случая било образувано досъдебно производство по реда на чл. 212, ал. 1 НПК, а впоследствие и НОХД № 6167/2022 г. по описа на СРС, 111 състав, като с решение № 4588/30.11.2022 г., влязло в сила на 16.12.2022 г., ответникът В. П. бил признат за виновен в това, че за времето от 10.02.2020 г. до 11.02.2020 г. в гр. София, бул. „Св. Климент Охридски“ № 7 в офис на „С.“ АД прот. законно присвоил, като не отчетел в касата и задържал за себе си чужди движими вещи - парична сума в размер на 3567,09 лв., собственост на „С.“ АД, които пазел - били му предоставени от клиенти на дружеството по повод на обработка на куриерски пратки, като присвоената сума била възстановена на „С.“ АД от „П.Д.К. Т.“ ЕООД, и именно възстановяването ѝ довело до по - лекото наказание на ответника с освобождаване от наказателна отговорност и налагане на административно наказание. При тези факти, ищецът моли за осъждане на ответника да заплати сумата от 3567,09 лв., която е присвоил неправомерно от „С.“ АД и която „П.Д.К.Т.“ ЕООД е възстановило на „С.“ АД, ведно със законната лихва, считано от завеждане на исковата молба – 01.02.2023 г. до окончателно заплащане на сумата.

В срока по чл. 131 ГПК не е постъпил отговор на исковата молба от ответника. Същият, редовно призован, не изпраща представител в проведеното открито съдебно заседание и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие.

Процесуалните предпоставки за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника съобразно правилото на чл. 238, ал. 1 ГПК са: 1) ответникът да не е представил в срок отговор на исковата молба; 2) редовно призованият ответник или негов представител да не се е явил в първото редовно открито съдебно заседание; 3) да не е направил искане делото да се разгледа в негово отсъствие; 4) на ответника да са му указани последиците от неспазване на сроковете за размяна на книжа и от неявяването му в първото редовно открито съдебно заседание и 5) ищецът да е поискал постановяване на неприсъствено решение срещу ответника.

В случая са налице всички предпоставки за постановяване на неприсъствено решение срещу ответника. В открито съдебно заседание ищецът чрез пълномощника си е направил изрично искане за постановяване на неприсъствено решение. На ответника са дадени указания с връчване на разпореждането по чл. 131 ГПК, че по искане на ищеца съдът може да постанови неприсъствено решение, ако не е подаден отговор на исковата молба, ответникът е редовно призован за откритото съдебно заседание и не се е явил, както и не е направил искане делото да се разгледа в негово отсъствие. В разглежданата хипотеза ответникът не е подал отговор на исковата молба, не се е явил и не се представлява в насроченото открито съдебно заседание, както и не е направил искане за разглеждането му в

негово отсъствие. Ангажираните от ищеца писмени доказателства сочат на вероятната основателност на заявената за разглеждане претенция - арг. чл. 239, ал. 1, т. 2 ГПК, поради което са налице визираните в чл. 239, ал. 1, вр. с чл. 238, ал. 1 ГПК предпоставки за произнасяне с неприсъствено решение.

С оглед благоприятния за ищеца изход от спора в тежест на ответника следва да бъдат възложени по реда на чл. 78, ал. 1 ГПК направените от ищеца в хода на производството разноски в размер на 142,70 лв. – държавна такса и 700 лв. – адвокатско възнаграждение, съгласно приложен договор за правна защита и съдействие от 01.02.2023 г., удостоверяващ заплащане на възнаграждението.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА В. В. П., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. С....., да заплати на „П.Д.К. Т.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С....., на основание чл. 203, ал. 2, пр. 2 КТ, вр. с чл. 45 ЗЗД сумата от 3567,09 лв., която сума В. В. П. е присвоил неправомерно от „С.“ АД, като не е отчетел в касата и е задържал за себе си за времето от 10.02.2020 г. до 11.02.2020 г., в качеството си на работник на длъжност „Шофьор, куриер“ по трудов договор с „П.Д.К. Т.“ ЕООД, и която сума „П.Д.К. Т.“ ЕООД е възстановило на „С.“ АД в хода на НОХД № 6167/2022 г. по описа на СРС, НО, 111 състав, ведно със законната лихва, считано от завеждане на исковата молба – 01.02.2023 г. до окончателно заплащане на сумата.

ОСЪЖДА В. В. П., ЕГН *****, с постоянен и настоящ адрес: гр. С....., да заплати на „П.Д.К. Т.“ ЕООД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С....., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата от 142,70 лв. - разноски за държавна такса и сумата от 700 лв. - разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 239, ал. 4 ГПК.

Препис от решението да се изпрати на страните за сведение.

Съдия при Софийски районен съд: _____